

“ศิลปินอีสาน” วิจารณ์ตามคว่าแชมป์กลองยาว กอบกู้...ดนตรีพื้นบ้าน!

บอกได้คำเดียวว่า “ม่วนก๊วกก๊วก”...

กับการประชันดนตรีและการแสดงพื้นบ้านภาคอีสาน ประจำปี 2556 ซึ่งด้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่โรงเรียนขอนแก่นนคร จ.ขอนแก่น จัดโดยกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม

งานนี้ “ปอม ปอม เกิร์ล” ได้มีโอกาสไปร่วมเล่นและเชียร์ วงกลองยาวอีสาน ของน้องๆ จากหลายร่วมมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ส่งเข้าประกวดแบบใกล้ชิดติดขอบเวที

เห็นแต่ลวงงังดไม้เค็ดออกมาโชว์ฝีมือกันแบบไม่ยั้ง ทำเอา ปอม ปอม เกิร์ล นั่งแทบไม่

ติดหวัดจะลุกขึ้นแข่งหลายครั้ง ส่วนกรรมการและผู้ชมในฮอลล์ ต่างก็ “อึ้ง-ทึ่ง-เสียว” ในความสามารถ และลีลาการต่อสู้ จนอ้าปากค้างไปตามๆกัน จนสุดท้าย “วงศิลปินอีสาน” จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม คว่าแชมป์ไปครองแหม! รัวกลองพร้อมออกสเต็ปได้มันส์สะใจผู้ชมขนาดนี้ ปอม ปอม เกิร์ล เลยปล่อยให้แชมป์ได้ไชโยให้อ้าวกับความสำเริง ก่อนจะรีบคว้าตัวมาเปิดใจกันแบบเต็ม

เริ่มจาก “เบล”...สุทธิพล จงเรืองศรี หัวหน้าวง ซึ่งรับหน้าที่ตีฉาบย้อนอดีตถึงที่ไปที่มาของวงว่า “วงศิลปินอีสานเกิดจากการรวมตัวของ

นักศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตั้งแต่ชั้นปี 1-ปี 4 โดยจัดตั้งเป็นชมรมศิลปอีสาน จุดประสงค์ เพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมและดนตรีพื้นบ้านอีสาน ให้คงอยู่ แต่การเข้าร่วมแข่งขันครั้งนี้ทุกคนเป็น นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ซึ่งเรียนรายวิชาพื้นฐานปฏิบัติ รำวงกลองยาว พวกเขาพร้อมกันฝึกซ้อมกลองยาว อีสานมาเป็นเวลาเดือนเศษ โดยไปขอเรียนรู้ วิชาการตีกลองยาวจากผู้เฒ่าผู้แก่ในชุมชน ซึ่ง ท่านเหล่านั้นมาช่วยฝึกสอนจังหวะ ท่วงท่าลีลา จากนั้นก็มีการแบ่งกลุ่มกันซ้อมเอง สำหรับ เพลงที่ใช้ในการประกวดเป็นเพลง กลองยาวโบราณ ที่ใช้ท่วงท่าแรก เป็นท่าพรหมสี่หน้าไหว้ครู ตามมา ด้วยท่าจังหวะเปิดฟ้อนสองมือ และจังหวะม้าย่อง”

“ต้า”...อาทิตย์

อนุสรณ์ หมุ่มหน้า มน รับหน้าที่มือกลอง ยาวไม้ 1 ธิบสานต่อไม่ ให้ขาดตอนว่า “ตอนมี ศิลปะพื้นบ้านเริ่ม งามหายไปจากสังคม เมืองแล้วและเยาวชน ภาคอีสานก็หันไปสนใจ กับดนตรีสากลมากกว่า จึงทำให้ชมรมของ เราต้องช่วยกัน พื้นฟูอนุรักษ์ ฆรดกทางวัฒนธรรมเอาไว้และ ถ่ายทอดให้กับ รุ่นน้องนักเรียน ในโรงเรียนและ นักศึกษาในมหา วิทยาลัยอีกทอด หนึ่ง การคว่ำ แชมป์ในครั้งนี้

นอกจากจะ ดีใจกับความ สำเร็จที่เกิดขึ้น แล้ว ที่ภูมิใจ มากกว่านั้นคือพวกเขา ได้แสดงศักยภาพในการเผยแพร่

ศิลปวัฒนธรรมอย่างเต็มที่ทำให้คนไทยได้รับ รู้ว่ามีคนอีกหลายกลุ่มที่ยังไม่ลืมรากเหง้าของ ท้องถิ่น ไม่ลืมรากเหง้าของตัวเอง และพร้อม ที่จะสืบทอดให้คงอยู่ต่อไป”

ตามมาด้วย “ภพรัก”...ธีร์ธินพัชร ร้อย- ตาพันธุ์ มือกลองยาวไม้ 2 และต่อด้วยบอยอดเล่า ว่า “การตีกลองยาวไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะต้อง ใช้สมาธิในการจับจังหวะ และท่วงท่าการรำ ดังนั้น ต้องมีการฝึกฝนกับปราชญ์ชาวบ้านรุ่นเก่า ที่ตีกลองยาวโบราณมาก่อน เพื่อให้รู้สึก รู้จริง ในการตีกลอง ขณะที่การต่อบนเวทีสูงนั้น ถือ เป็นการทดสอบกำลังใจของตัวเองเพราะต้องขึ้น ที่สูงถึง 3 ชั้น สิ่งที่ทำให้ทีมเราสามารถครองใจ คณะกรรมการครั้งนี้สิ่งแรกคงเป็นความสามัคคี ของหมู่คณะ ความตื่นตัวของการเล่น รวมทั้ง การนำเสนอบทเพลงที่สนุกสนาน นอกจากนี้ ผมคิดว่าจุดเด่นที่คณะเรามีและแตกต่างจาก คณะอื่น คือการต่อแถวเป็นสี่เหลี่ยมกระจายออก เพื่อให้มีมิติมากขึ้น สำหรับการประกวดครั้งนี้ ได้รับความประทับใจและประสบการณ์ในการ ดูแล้ววัฒนธรรมพื้นบ้านเพราะน่าเสียดายที่เด็ก และเยาวชนรุ่นใหม่ ไม่ค่อยสนใจดนตรีและ วัฒนธรรมพื้นบ้านของตนเอง เห็นว่าเป็นของ โบราณ ถ้าหลัง ไม่ค่อยเท่า เมื่อเทียบกับการ แสดงของประเทศอื่นๆเช่นวัฒนธรรมเกาหลี วัฒนธรรมตะวันตก ที่ปัจจุบันได้เข้ามา ครอบงำเด็กไทยเกือบหมดแล้วแต่กลุ่ม ของพวกเรา ถูกปลูกฝังมาตั้งแต่เด็ก ว่าเราต้องมีใจรัก อนุรักษ์และสืบทอด สิ่งที่บรรพบุรุษสร้างมาให้ไว้ต่อไปรวม ทั้งจะต้องปลูกฝัง และถ่ายทอดให้กับรุ่น

น้อง เพราะเราเป็นคนอีสาน เราต้องรู้ กำพืดตัวเอง ว่าเป็นใครมาจากไหน”

ปิดท้ายด้วย “แหลม”...ธนากร จัน- ตาดิ มือกลองยาวไม้ 3 บอกถึงความประทับใจ ว่า “รู้สึกดีใจที่คณะศิลปอีสานได้ทำหน้าที่ อย่างเต็มที่ หลังจากที่ย้อมกันมาอย่าง หนัก เราไม่ใช่แค่ตีกลองแต่ต้องฟึด

ร่างกายด้วยการร่ำรำกาย นับจังหวะ

ให้ตรงกับท่าทางเอกลักษณ์ของกลองยาวอีสาน มีความแตกต่างจากกลองยาวภาคกลาง ตรงที่ การแต่งกาย ท่าทาง การตีกลอง และจังหวะ กลองยาวภาคอีสานมีเอกลักษณ์ของตนเอง มี จังหวะสนุกสนาน มีท่วงท่า และการต่อตัวที่ น่าสนใจ นอกจากนี้ยังมีเสื้อผ้าที่เป็นแบบเสื้อ พื้นบ้านเป็นเสื้อผ้าฝ้าย นุ่งโสร่งลายผ้าขาวม้า

ผมว่าวงของเรามีความโดดเด่นตรงที่เป็นกลุ่ม คนวัยรุ่น มีความกระปรี้กระเปร่า ได้ฝึกซ้อม กันทุกวัน ความสำเร็จของเราในวันนี้จะเป็น เกียรติแก่ตนเอง กับครอบครัว และทางมหา- วิทยาลัยอีกทั้งเป็นต้นแบบทำให้รุ่นน้องมีกำลังใจ ที่จะสู้เพื่อนำชัยชนะมาสู่มหาวิทยาลัยอีกครั้ง”

หลังประสบความสำเร็จกับตำแหน่งแชมป์ที่ ได้มา น้องๆบอกเป็นเสียงเดียวกันว่าจะนำไปสืบสาน ด้วยการถ่ายทอดฝีมือให้กับน้องๆปี-ปี่๓ ใน ช่วงเวลาหลังเลิกเรียน เพราะอยากเห็นเด็กรุ่นใหม่ จรรโลงเอกลักษณ์ของลูกอีสานแท้ๆ ที่ยังบริสุทธิ์

“ปอม ปอม เกิร์ล” ตีใจและชื่นชมใน ความคิดดีๆและความมุ่งมั่นของบรรดาวิโจ “ลูก อีสาน” ที่ร่วมใจช่วยสืบสานเอกลักษณ์ท้องถิ่น ให้คงอยู่คู่ “แดนอีสาน” ไปจนถึงชั่วลูกชั่วหลาน

เพราะหากเด็กรุ่นใหม่มองว่าดนตรี และวัฒนธรรมพื้นบ้านเป็นของเซี่ยๆ ไม่ช่วย กันสานต่อ ของดีๆเหล่านี้ อาจสูญหายไป ในไม่ช้า!!!

ปอม ปอม เกิร์ล/ รายงาน

